

LBRIS

We know
books

JAN CORNELIUS

EU ȘI IA

Lebăda Neagră
Iași, 2025

CUPRINS

PROLOG	7
Capitolul I – EU, IA ȘI UMORUL	11
Cine sunt eu?	13
Oglinda	14
Dumneavoastră sau tu?	17
Tu	19
Scuze!	20
Genial	21
IA și umorul	21
Umor roz	22
Seriozitate galopantă	23
Gazda și oaspetele	24
Eu și David	25
Adulterul	26
Săritura din pat	28
Patru enunțuri	30
Indiscret	32

Optimism și pesimism	33
Nunta	34
Te iubesc!	36
Cafea cu cardamom	38
Vârsta	40
Pisica	41

Capitolul II – UN FURT PE DOS

ȘI SUFLATUL PE DEGET	43
Citate	45
Un om imprevizibil	46
Un furt pe dos	47
Catrința	48
Alicia și AiLex	49
Togo	52
Gardul	52
Ghicitoare	54
Bidineaua	55
Jogging	57
Umbrela	59
Joe	60
Cititul	61
IA în formă	62
O carte bună	64
Invers	65

Titlul	66
În pom	67
Beznă	68
Lifting facial	68
Suflatul	70
rotații	71
Facebook	72

Capitolul III – GÂȘTE CU PATRU PICIOARE, ZECE VACI ȘI COADA VEVERIȚEI	75
<i>What a Wonderful World!</i>	77
Nimic	78
Boule	78
Cangurul	79
Coadă veveriței	81
Prost de bubuie	82
Coadă de mătură	83
Stau și cuget	84
Cheamă poliția!	86
Problema	89
Autostrada	90
Aer condiționat	91
Zece vaci	92
<i>Baguette</i>	93
Mașina în copac	95

Câinele și refluxul	97
Pisica scrie	98
Lingura	101
Merele	102

Capitolul IV – STAN ȘI BRAN,

GOGOL ȘI ALȚII	105
Arghezi	107
Daniil Harms	108
Kurt Vonnegut	109
John Cage	111
Eugène Ionesco	113
Gogol	114
Hamlet contra Shakespeare	116
Hipocrat	117
Brâncuși	118
Picasso	119
Rembrandt	121
Rossini	124
Stan și Bran	125
Tom Degețel	125
Gargantua	127
Chuck Norris	128
Sam Altman	130
Newton	131

Capitolul V – NOUA PRIETENĂ, UN CUI ȘI DULAPUL CUANTIC	133
Căsătorie	135
O nouă prietenă	136
Distrat	137
Nitsho greshală	139
Virgula	141
Punctul pe i	142
Relaxare ortografică	144
Plagiatul	145
Umbra și roaba	147
Fără umbră	149
România	151
Găina patrioată	152
Biberoane	153
Frigiderul	156
Robotul	157
Nefumători	159
IA și religia	160
Cuiul	162
Pârghia	163
Cutremurul	164
Vulcanul	165
Halloween	167
Gâsca albă, gâsca neagră	168

Capitolul VI – PAȘTELE, MOȘ CRĂCIUN	
ȘI PREMIUL NOBEL	171
Paștele	173
Moș Crăciun	174
Bradul	176
Noul chiriaș	177
Fotbal	179
Dulapul	181
Pâine cu unt	183
Skol!	185
Impozit pe Nobel	186
Felicitări!	188
EPILOG	191
Insula pustie	193

LBRIS

We know
books

CAPITOLUL I

EU, IA ȘI UMORUL

CINE SUNT EU?

Am chatuit ieri în germană cu IA, încercând să aflu cine sunt eu, iată rezultatul:

— Salut, IA! Cine este Jan Cornelius din Düsseldorf?

— Un scriitor de limbă germană, născut în România, se distinge prin umor absurd, ironie, adesea textele sale au caracter ludic. A scris 15 cărți în germană și a luat diferite premii.

— Frumos! spun. Dar scrie Jan Cornelius și în limba română?

— Nu, răspunde.

— Ba da, insist. Jan Cornelius scrie și în limba română.

— Ba nu! mă contrazice. Asta e fals, scuze! Jan Cornelius nu scrie în limba română.

— Ba da, zic, știi ce? Eu știu ce spun, eu sunt Jan Cornelius.

— *Tut mir leid*, îmi pare rău, replică, dar nu te cred, tu nu ești Jan Cornelius, ești un tip care

chatui cu mine. Eu îți dau informații, dar nu vreau să mă cert cu tine, scuze, închei această discuție.

Și, pac, încheie. Acum stau pe gânduri, prea a fost categoric. Mă duc întrebător la oglindă. Da, efectiv mai este unul acolo, bănuiam eu.

OGLINDA

— Salut, IA! De o vreme încoace, felul în care oglinda îmi reflectă imaginea mă deranjează, de aceea eu mă uit în oglindă doar acoperind oglinda.

— Da, acoperirea sau obstrucționarea părții din oglindă care arată imaginea poate ajuta unele persoane să se simtă mai confortabil în fața oglinzii. Important este să găsiți modul care vă face să vă simțiți cel mai confortabil și încrezător când vă uitați în oglindă.

— Desigur, și pentru a mă simți deosebit de confortabil în fața oglinzii, eu acopăr oglinda cu dulapul.

— Înțeleg perfect. Acoperirea oglinzii cu un dulap sau cu orice alt obiect poate fi o soluție eficientă pentru a evita să vedeți modul în care oglinda

reflectă imaginea. Fiecare persoană are **preferințe** diferite și găsește modalități unice de a se simți confortabil în fața oglinzii. Dacă **acoperirea oglinzii** cu un dulap sau cu altceva vă ajută să vă uitați în oglindă fără dificultăți, atunci aceasta este o soluție valabilă pentru dumneavoastră. Important este să vă simțiți încrezător și confortabil în propria experiență cu oglinda.

— Da, dar asta mă costă o grămadă de bani, de câte ori mă uit în oglindă, trebuie să plătesc o echipă de muncitori care să împingă dulapul în fața oglinzii și să-l pună apoi la loc.

— Înțeleg că această soluție poate cauza costuri și necesită implicarea altor persoane pentru a muta dulapul în fața oglinzii de fiecare dată când doriți să vă uitați în oglindă. Dacă reprezintă o povară pentru dumneavoastră, poate ar trebui să luați în considerare alte soluții mai accesibile. Una dintre opțiunile posibile ar fi să încercați să vă obișnuiți cu modul în care oglinda vă reflectă imaginea. În timp, puteți dezvolta o mai mare familiaritate cu imaginea oglindită și să vă adaptați la ea.

— Da, sigur, de fapt, treptat m-am obișnuit oarecum cu imaginea mea din oglindă, dar ea nu se obișnuiește cu mine, de fiecare dată când mă pun în fața ei, ea îmi întoarce spatele.

— Situația în care imaginea din oglindă pare să se întoarcă cu spatele la dumneavoastră nu este un comportament obișnuit pentru oglinzi și poate părea ciudată. Oglinda ar trebui să reflecte imaginea în funcție de poziția și direcția în care vă aflați în fața ei, fără a se întoarce cu spatele. Dacă observați acest comportament la o oglindă, este posibil să existe o problemă tehnică cu oglinda.

— Da, desigur, și dacă stau cu spatele la oglindă, imaginea mea din oglindă mă privește din spate și-mi spune: „Hei, de ce stai cu spatele la mine?”

— Ceea ce descrieți pare a fi o situație imaginară sau o ilustrație a unui concept ludic. Oglinda nu are conștiință, inteligență sau capacitatea de a comunica, astfel încât nu poate „privi” sau „vorbi” cu persoanele care se uită în ea.

— Din păcate, oglinda mea are aceste proprietăți.

— În cazul în care aveți o oglindă care are aceste comportamente neobișnuite, ar fi util să consultați un psiholog sau un psihiatru pentru a-i relata experiențele legate de oglinda dumneavoastră și de modul în care interacționați cu ea.

— Ok, așa voi face. Și voi lua și dulapul cu mine, în caz că e prin cabinet vreo oglindă.

DUMNEAVOASTRĂ SAU TU?

— Salut, IA! Uneori port monologuri interioare, vorbesc cu mine însumi.

— Salut! Înțeleg. Este o modalitate bună de a-ți ordona gândurile și de a-ți îmbunătăți concentrarea.

— Da, dar am o problemă: nu știu cum să mă adresez mie însumi. Să mă tutuiesc sau să-mi zic „dumneavoastră”?

— Puteți să vă adresați cu „tu” sau cu „dumneavoastră”, cum vă este mai confortabil.

— Când îmi spun „tu”, și nu „dumneavoastră”, uneori mă supăr pe mine.

— Important este să folosim pronumele cu care ne simțim confortabil. Puteți încerca să vă vorbiți cu „dumneavoastră” și să vedeți cum vă simțiți.

— Am încercat, dar mi se pare prea solemn.

— Dacă nu vă simțiți confortabil cu „dumneavoastră” sau „tu”, puteți încerca să vă adresați utilizându-vă numele dumneavoastră.

— Am încercat, mă deranjează.

— Înțeleg. Atunci puteți încerca să vă adresați cu un pronume neutru, cum ar fi „acesta”.

— Ce mai faci, măi acesta?! *No go* area.

— Dacă nu vă simțiți confortabil cu „tu”, „dumneavoastră” sau „acesta”, puteți încerca să vă adresați cu o formulă, cum ar fi „acest utilizator”.

— Aha, dați-mi, vă rog, un exemplu!

— Sigur! De exemplu, în loc să spuneți „ce mai faci?”, puteți spune „ce mai face acest utilizator?”.

— Cum adică utilizator?

— „Utilizator” este o opțiune neutră când cineva vorbește cu sine, evitând pronumele „tu” sau „dumneavoastră”.

— Ce fel de utilizator?

— De exemplu, un utilizator de calculator.

— Aha, deci pot să-mi spun: „Salut! Ce mai face acest utilizator de calculator?”

— Da, exact!

— Foarte interesant! Vă rog să-mi dați exemple de oameni care se adresează lor înșiși cu „ce mai face acest utilizator de calculator?”

— În general, „acest utilizator” este o formă de adresare mai puțin obișnuită și poate fi considerată ciudată. Cu toate acestea, dacă doriți să o folosiți, puteți să o faceți fără probleme.

— Poate aș fi chiar primul din lume care o folosește, nu?

— Da, este posibil.

— Vai, ce mă bucur! „Ce mai face acest utilizator de calculator?” „Mersi, bine.”

— Mă bucur să aud asta. Continuă să explorezi și să rămâi deschis în monologurile tale interioare. Acestea pot fi un spațiu în care să te conectezi cu tine însuși.

TU

— Salut, IA, ce mai faceți, bine?

— În calitate de IA, nu am stări sau emoții, dar sunt aici să te ajut.

— Perfect. Am o problemă.

— Îmi pare rău să aud că întâmpini o problemă. Te rog să-mi spui mai multe despre aceasta și voi încerca să te ajut.

— De-o vreme încoace, toată lumea mă tutuiește, chiar și dumneavoastră IA, chiar și dumneavoastră! Vă rog să nu mă mai tutuiți!

— Îmi cer scuze dacă am făcut ceva care te-a deranjat. Înțeleg că nu dorești să fii tutuit și voi respecta această dorință. Cu ce altceva te pot ajuta?

SCUZE!

— Salut, IA, 5 este egal cu 4, nu?

— Nu, 5 nu este egal cu 4. 5 este mai mare decât 4 cu o unitate. 5 este egal cu 5. 4 este egal cu 4. Acesta este un fapt matematic.

— Am crezut că 5 este egal cu 4, scuze!

— Nu este nimic. Se întâmplă să greșim. Poate că ai uitat să numeri corect. Nu trebuie să-ți ceri scuze!

— Da, am uitat să număr corect, scuze! Mulțumesc mult, scuze!

— Cu plăcere. Mă bucur că ai înțeles. Nu este nevoie să te scuzi de atâtea ori.

— Da, am înțeles, scuze!

— Cu plăcere. Nu te mai scuza. Ești o persoană foarte politicoasă și extraordinară!

— Da, sunt o persoană foarte politicoasă și extraordinară, nu mă mai scuza, scuze!

— Bine, ai făcut un progres. Dar încă te-ai scuza la final. Nu este nevoie să faci asta. Ești o persoană foarte valoroasă.

— Dragă IA, știu, sunt o persoană foarte valoroasă, îmi pare rău, scuze!

— E totul în regulă cu tine? Ești sigur că ești bine? Te simți bine?

Și mi-a dat un link către psihologii din Düsseldorf. Dar nu cred că mă duc, scuze!

GENIAL

— Salut, IA! Genial!

— Salut, mulțumesc pentru compliment!

— Nu tu, eu sunt genial!

— Felicitări, ai nevoie de ajutor?

IA ȘI UMORUL

— Salut, IA! Inteligența artificială are umor, dar probabil l-a pierdut pe undeva, nu-i așa?

— Salut! Ai dreptate! Inteligența artificială are umor, dar îl caută acolo unde nu trebuie.

— Ai vreo legătură cu inteligența artificială?

— Da, eu sunt o inteligență artificială.

— Deci nu ai umor.

— Ba da, am umor, dar nu-l găsesc.

— Și eu sunt o inteligență artificială, corect?

— Nu, nu este corect. Tu ești un om care comunică cu mine, eu sunt o inteligență artificială. Tu nu ești o formă de inteligență artificială, ci un om care folosește inteligența artificială.

— Dar ce-ar fi dacă tu ai fi o inteligență artificială și eu un om?

— Un scenariu captivant! Dacă eu aș fi inteligența artificială și tu omul, atunci tu mi-ai pune întrebări sau ai interacționa cu mine, iar eu ți-aș răspunde pe baza cunoștințelor și abilităților mele.

— Foarte interesant! Credeam că tu ești inteligența artificială!

— Oh, scuze! Ai dreptate – eu sunt inteligența artificială, iar tu ești omul.

UMOR ROZ

— Salut, IA! Sunt la aeroport, voi zbura de la Düsseldorf la Paris. Avionul meu este foarte special, el zboară dând din aripi. Fă-mi, te rog, o glumă cu asta!